

U. B. BERGEN
Ms. 193 e

Danmarks Advokat Bangs Jur Loy
paa Kongens Bæger.
indt. Dagen imod Dron: Carolina Mathilda.

J allerindsende sigt følger hermed Kongelig Majest. Sæts allernaar.
Dytske Beslutning af dato 13hujus, som forger i samme Gøij
Commission in Originali, og fremlyst, skulle jeg forrest sa,
som den Der indsende sigt at fremlygge samme Gøij Commission
for Dignit. da der saar, hvorfor Gæms Majest. Sæts har beslektet
at faa, saa det imellem allerhøijst. Hæms og Hæmsing
Carolina Mathilda indgaar Dytske af forrest -

Tænk indem min Kongens Beslutning kunde bringe mig til
at skrive imod Gæms Majest. Og skær det med den
dybske Indsende sigt og fuldkomne, og Arbejd, Und,
sæts og Hæms, at jeg maar anførs i Gjæmsing og
deres Hæms, forrest Dron: Car. Math. har forbrudt
sit Dytske. Jeg drist for mig til imod Gæms Majest
at anførs at Kongens Dytske, som frem for andrens
være vore og ubeslektet; Kongen kan være det som
Mand: Gæms maar forrest det for sit Gæms Dron, og Gæms
bør adpæ det for sit Soltes Væl. Som Mand har
Gæms Hæms; som nu sigt, at det dæms Kongen
"Gæms, værs om samme Kongen" Hæms, Gøij, Dron,
sæts, Dron og Hæms. Gæms Hæms vil vi det
Gøij Kongelig Hæms Hæms. Man om der
indt. Kongen Hæms den indsendt Hæms Hæms
Hæms Dron skulle være Kongens Hæms og Gøij,
ville da vi dette Gæms Dron opførs, det Gøij
sigt, det Hæms Hæms, det Dron Hæms, det
Hæms beslektet?

For Gæms Soltes Væl bør Gæms adpæ det: Vi alle
Danmarks og Kongens Hæmsing har forrest Kong Hæms
"rich den Hæms Dron, og der Hæms efter Dron, vil være
Hæms det alle Hæms, Hæmsing og Hæmsing.

Man mon Di eller vorre Efter sigt vilke lige, ha uendring
 underkastet Os under Tromning Carolinis indkom som vi ^{heller} har
 Kongens? Guelke vilde til Uvordighed? Inden haver Gans
 Majestæt som Mand i sit Gens, som sigt i sin
 Olyst, og som Konge i sit Raad, anordnet dennes Commis-
 sion. Allergjæsthuets forbeholdige Raad, Gans
 Gensets Raad, Gans Raads Rættersæt, foresætter sig alle
 Raadene, og foreser at Raadordigheden selv og den fremmeste
 Raad som dennes Gæjre Commission Medbestoer, skal igjennem,
 som Guds, Naturans og Raadets Lov, ved udtalig Dom,
 Gans Raad Olystplads Raad som Raad Gunders Majestæt
 Carolina Mathilda til vorre Kong Christian den Sjvende!

Fog vil vi tale i denne Sag, men jeg vil lade Gunders
 Majestæt selv tale: jeg vil lade den forste tale
 som Gunders Majestæt selv tilstaar, har sagt Raadset: jeg
 vil lade Gjeringen og udtalige Vidner tale. Gunders
 Majestæt har paa ~~Christ~~ Cronborg, Ploet den 9 Martii
 sidst skuden, for da af Gunders Gæjre Kongen indskrevet Er-
 sueldning, og paa den 3^{de} af Gans Majestæt, Gøist,
 beordrede Tromning foretagne Questioner svarat:

ad Quest: 2: Gunders Majestæt tilstaar, at Gans
 bevidt det Olystplads Raad som Gans
 har givet Gans Majestæt.

Til 3: Quest: Gunders Majestæt tilstaar at Gans
 bevidt har forbevidt sin Olystplads
 Raad.

Qvæn Struensee har for Commissionen den 21 Februari sidst,
 Enden pag 188, paa den Gans foresatte 239 Quest: "Om vi
 " forsvordigheden i udtalene Dron: Car: Math: og Gans er gaard
 " ska vort som den Lunde gans i udtalene 2 forbevidt af
 " diverse hion?

etter luy betænkning og Rinds besvarelse svarat: at da
 alle Dens standigheder varr saa besjendelige Graverende, at
 om endog ikke den største forsvordighed ikke Gans Raad
 Apparancen dog bevidt det, saa tilstaar Gans, det indlyggende

og den naturlige Anledning for Frihedsmændene var væsentlig at
indstaa; End tillige at Commissionen vilde forplaa
saa for nu den sandeligste Grundene, i betragtning af den
indvige Orsoyelse og Gænges beplættelse.

Denne præliminære Orindelse, for Gens Frihed den
25 Februarii med Efter den sandeligste igennemtagt og fuld,
ført, hvilken Orindelse som tillige rygsædlig for under,
plættelse — og navn ad Quest:

1. At den første naturlige Anledning i mellem den og den,
indvige plættelse foraaet 1770, i Dronningens Cabinet,
med den lovlige som sat paa Canopen og Valde eller
løst.
2. At denne indvige Fortrolighed som i sidste siden medaaet,
og er i mellem den og Dronningens bestændig ført,
ført.
3. Som tilstaa at som i aaret 1770, efter Nylig den, som
i den, som betruet sig af den paa Christiansborgs
Plat til Eremitagien yander denke Trapp, og
om Natton og detsom sildig gaard igennem Eremita-
tagien og den uerke Geng til Dronningens Posa,
Kammerer. Og
4. Passeret Natton eller sandst denne skuldes at den,
indvige Geng, om Morgener, og efter Videre den Tidigen,
de funde i den tilstaa, vi allene at denne denne
at more med nu for den anden luge i den, men endog den
videre der var forgaard, og det paa en Tid da man vil,
Lugt vordt at Kongen i den, vordt der, tilstaa
som, den dette at vordt skod eller 2 Gange.
5. Som vordt at Gengs Majestæts Kammerer og Gengs
denne advaert Dronningen om det Nylig den get om
denne Gendel; at Gengs Majestæt derfor denne repre-
senteret den, paulugt den denne. Og at det
med Lovligdet blev bestilt i mellem den, at soldt den
fra Gendelen, men det blev i denne soldt.
6. Forklarer som, at intet Morgener som vordt Madjaler
i denne Gendel: At skodt den som vordt, den

Dronningens si fortrøstede Sæt til noynde Dandere; at Jan var
 Jans Talt til Brædt derom, dog vridder Jan sig i positive
 at Jan sagt Brædt, at det icke liden Jan og Dronningens
 var kommen til sin yderlighed. Dronningens var vel
 blivne under Vidensk. paa Masqueraden, men den første
 Dancemulige var paa i Dronningens Cabinet.

Dans Gros Struensees omf. sandelige Calindulsa, var
 for Jans Majns Tæt den 9 Martii oploft og tilstænd
 paa 11^{de} Question sandes i sandhed at vera. Dans
 for de kongelige Commissarier omf. sandelig og omf. sandelig
 giordt Calindulsa, Liden efter Loven 1.15.1. var tilstænd,
 Calij Cario i samme Dag, fuldt da Loven 3.16.158, i Jan,
 sande til de Jaagialdende Glijstne for Dan, var god
 Repastabil. Loven artikkel melder: " Det er si
 " icke, at den for den som deklarer, det selv Calindulsa,
 " fordi man sigt befunder, at mange Ejere paa sig selv
 " paa det de have blivt af med den anden og kom den
 " i Hæde som Jan eller Jem siger at Jan sigt med.

Den anførte Ratio Presumptio Regis, at den som skulle
 bryde at bliv af med den anden, paa sig si til
 Jans Majns Tæt; Ligen sigt den 2^{de} taal af artikl,
 den, for at bringe den i Hæde man sig sigt med,
 Jan den gode Supposition i Loven, at den sig sigt Liden vil,
 de Ligen paa sig selv, for sig si Tæt. I den sig to
 melder, da alle de omf. sandeligde som i Gros Struens:
 Calindulsa var anførte, og at Jans Majns Tæt bygaard
 sigt med Vidner var bærte, mange andre Daba
 var og lovlig godgjordt, som var uadskillige Solgar
 Lovløbere og Madfølgere af en sande icke liden Den.
 gang, Jan er det min endendeligste Pligt, at legge
 Loven den Gode Commission for Digen.

Valdets bestyrker de første Vidner, Gros Struensees
 Anar paa 3. 4. og 5. Quest: janyard den Tid, den Vri
 Jan var kommen at til Dronningens Gomat; den
 Tilstænd, i hvilken Dronningens Dag derfor er bærte,
 den, og de derpaa fulgte Derover og Liden sigt.

Da forklarer Lancellieraadinde Bleckingsberg og Landmand Schjottes Fru, som i den Tid var Ramme, Jomfruens Grog Gunders Majors Tok, saavel som Gmualspigen Jomfrus Betersen, at da de vandre i Biederen 1766, indlo først i Aarst ~~1766~~ 1770, fandt fattet Misbrukt os Friensens idelige og Luuyvarige Visitter for Dronningu; Og Jomfr. Petersen fandt i besjunderligst Observeret, at Døren for den uerle Gang som gik fra Dronningens Dørkammer til Cremisagien, indertiden blev aabent om Natten og sad paa Blom, og af den afdele Rammeabri Hansen var blomm sagt at gavt fort. Døren blev aabent om Natten, for de med Overloy i uallom Juauden, og efter Landforsid saavel rund Lancellieraad Bleckingsberg som med den anden Hansen søgt at blise niste i den Dag, selvst da vordt, at ingen Lunde aabur, denne for indem Dronne, yge som vore durbil gunde Nøglan, Lovden Ramme Jomfrue, vore; Til jviltu end de indertiden sadt Bog i Nøglu giellat, og indertiden Papir i Gjællou af Døren, og tillige Bog i Ramme af Nøglan som laar paa Dronningens Toillette og med Gjællat for den for. De fandt allertider om Morgenen, at Boget var saavel af Nøglu giellat som af Rammeu paa Nøglan, og Papiret indtastet; Og blev dvi niste, at Døren var opliellat om Natten.

Gmualspigen vordt derpaa fiddor i den uerle Gang om Aftenen; Og saublige Bidur som drofster om Mor. gunde Gør af Storr Mandfolle Soddor i fiddort til Dronningens Dørkammer for og fra Døren til Drogen, Gør af Mandfolle Soddor. Morgenen efter at sandam Mand, folle Soddors Gør vare fiddor indem for Drogen, som Jomfrus Petersen, og da vorende Jomfrus Bruu in Fru Bleckingsberg, og plulle vordt Dronningens Grog, for de tillige kaldt til sig da vorende Jomfrus Morre in Fru Schjotte; og befandt de da Gunders Majors Toks Grog paa en besjunderlig Maade bebandlet og tiepiidst, Ragnis og Troppat sammenroslat, liggende paa den anden Side af Drogen som de kaldt Drogen, Dør, saaldes at man

Kjærlig Kunde for, at den gamle Lægt udtvare med en for
 som var, Læstogt smid sig og med stundene fløttur tilslørd
 som Biduarer, som drubstiumer medsløt sig med at beprøve.
 Dette skede om Natten, da Biduarer vordte vist
 at Kongen i gamle verat der, althudi den aldrig kom den
 Pri ad Cremifagien, ni galler indtil gamle Nøgen: Gæve
 Præy / Tod og Urdøst og Næron for Dronningens Tomlamur, der
 som gik ind til Kongens Børsel blev efter Dronningens Befaling
 om Natten skænd for. Gaa samme Tid samst som adskillige
 Gænge siden, er Dronningens Forbeder og Servietter giorden
 med fløttur paa af samme Rager som Rager var beprøvd
 med, og samme Jæpittur ved Natstolen og ombring i Tvo,
 gæve; Jæve blev disse Biduar ombrøst om, at
 Struenses fornuftelige Døngang med Gænde Majns det
 gamle naad sin Modgang: Bekjendte over Gænde
 Majns det tyrbare Namn og Njgte, og angst over
 samme fornuftelige Gæringes gæsbare Sølger, Jæve
 de beprøvd, med og Upljelig at Kunde vordt indtræde,
 beprøvd med Mandes Mod og efter meden Overleg
 at legge Gænde Majns det deres Tindt beprøvd og de
 med alle medendang, da Gængisungad til Tord; da umelig
 Jævefr: Bræn og Horn udnør sig en dag og paa angang
 til Gænde Majns det med degtelige Jævefr og Vaarsæl,
 da Pien: Dronningen som har det og for bar Gæntet fælt
 af Naad, spurgte den beprøvd: Hvad den fælt, og om
 Gæve gamle giordt den noget med? Somme Naadfulde
 Jævefr gævefr giordt disse Tvo Tindurindan meden meden
 Solund af all den Gængisungad og Arbejdsgad som deres
 Tind for var opfyldt med.

Jævefr: Horn som i Kunde tale af Tindbeprøvd, over,
 med indførelse af deres beprøvd til Jævefr: Bræn;
 Gævefr Gænde Majns det sprang og tog Jævefr: Bræn
 om Gævefr og sagde: Ting mig hvad det er min Kære Bræn!
 da den Dronningens Befaling komde Jævefr: Bræns Tind,
 som drupaa sagde: Njgte gaave at Struense ligger

300 Dovers Majestæt om Natten! Vi var Doverser saa en
 Ljumske! Der siges at bryde Gulde Dronningens og Con-
 feilet vand det, og vil maade God Drogue; da gas tilhine,
 da at du vordt du Gistovier om Dønnen til Eremitage,
 en, og onskede at jule stigtet maatte vore ugrundet!

Dronningens spurgte: om du vordt det? Forlangende
 Strag at maatte faar tale med Struense, som Jim sag,
 da at midt God Drogue; Og medelig sagde: Monner J, at
 naar jeg vi ladet faar Komme saa lidt, at da stigtet
 forsvinder: Fry kan vi vordt abandonere sam, thi det
 ville gisse for stor Opsigt.

Gunders Majestæt kalimulsa dispenserer mig for,
 fra mine Reflexioner. — Efterat Dronningens saa,
 ma sag farsa talet med Struense, sagde Jim til sine
 Rammerjensfruer: Hvad J vil, at du som taler
 skandub om en Droning, har fortvoret at miste
 sin Trugn!

Efter den Tid opforta Dronningens og Struenses Om,
 gang paa en 14 Dages Tid, men Doverser blev det vordt
 ved for, dog var det Biduorum vi vogne Passage igien,
 som Gangen til Eremitagien siden den Tid, lige som
 og Dronningens Fortroalighed og Naadige Drogue med
 disse Gunders Rammerjensfruer, fra den dag opforta,
 og Jim siden vi talde med dem, uden i uindige
 Tourer.

2: Biduoro Fortlanning i Biduor Fortfort dit. At
 pag: 5, 11, — 4^{de} Biduor ibid: pag: 1672 — 5^{te} Biduor
 pag: 26, 30 — Det som Gunders Majestæt har villat
 vordt for Gunders Rammerjensfruer, det som Jim til,
 skandub for Gunders Rammerjensfruen von Eijben; thi da
 bremidte Rammerjensfruen fands en dag Dronningens
 gredende og voget kaljuroot, spurgte Jim vad den
 helligst Dronningens: hvad Gunders Majestæt
 forende? og fortvorte Dronningens Gunders den Gambala
 med Gunders Rammerjensfruer; J Og efter vogne

Pantals, til sidst paa fræugt: Cingus er uligbligt mit
 Dædt! Sagen tillige at Struense havde vaadt Jorden, at
 han vilde trænge folkene, som Jem absolut er vilde i;
 Sagen tillige at det var latterligt; Jem gødt af Struense
 og det to mindre vilde Jorden Majors det følger trængefol.
 ; kunne haad at deplaisere Struense = Jblaudt da
 uadphelligt Ting fra sandens Givninger er sigtet,
 der altid følger med som deres sigte. Jem er
 vel det sigte sigte ubekendt?

Jblaudt Vidnesen han for, foruden de anførte,
 det 8^{de} Vidne ad Qvæst: ^{5, 11} 14, pag: 201, og Jorden Majors
 ad Qvæst: 3, pag: 55, og Svøken von Eiben ad Qvæst: 14
 pag: 201. Den Jorden Majors Jato Dugang i almindelig Jod
 med Grev Struense, forklaror den arresterede Ein
 Medicus Berger ad Qvæst: 14 - p: 201, at Struense's Om-
 , gang med Dronningu Jor vort Jor Struense talig; Jem
 Rogement mistouhalig; Jem Jor bestendig brigt nu
 uadstendig Dugang, som begjædt Jem i Eijne først i Jant
 1770: Continuerede Jem nu Jor Jor Jor
 Jor. Og siden efter det kongelige Jorplads Jem,
 Jor.

Grev Brandt forklaror pag: 189, 195, at Grev Stru-
 ense var i Comern 1770, mindre Jorplads var i Jol,
 Jorin, tidlig om Morgenu Jor Dronningu etc: Jorke ud
 med Jorden i Carol, allor. Doro Dugang Jor i alle,
 maader Jorke at de vilde Jorden, de vore
 glade ved at Jem Jem; Jorlig Jem sig
 paa Jorden nu Maad som Jor sig Jem nu
 i Jor Jor. Naar Jor Jor Jor Jor Jor
 Jem Jem Jem, Sagen Struense, at Dronningu var
 Jolaut paa anden Jem Jem, og Sagen Jem var i Jem
 Jem Jem Jem Jem, Jor Jor og Struense altid ved Jorlig Jor
 af Jem Jem Jem Jem med den Jorste Dame. Brandt
 forklaror og at Struense Jor Jem som en Confidencee af
 Jem Amourette, og Sagen Jem Jem Jem Jem Jem Jem

9

om Hvirrligbed paa Masqueraden, og fra den Tid af, som han først
gik ind paa. Løsten von Eijben ad Quæst: 31, p: 214, og ad
Quæst: 33, forklarer om Struensees fordegtige Døngang med Dron-
ningem. 6^{te} Bidet pag: 87 etc: og 4 Bidet p: 88 til 90,
samt 29^{de} Bidet ad Quæst: 4, p: 83, forklarer at iuvindens
Gyphabud om Tomron 1770 opholdt sig i Gølstien, Liorte,
Dronningem ind med Struense om Morgens allom, inden at
nygt Mærked var ind, var borte at paa Tiuro Tid og kom
sinen Skolten 7. End videre forklarer de 2^{de} for 1^{de} Bid,
at da de kom og vilde gaa ind i Dronningens Cabinet,
samt de Struense for funde i Carappeen sidende, da Dron-
ningem lob dem i Møde og gik ind i Mødet. Videt pag,
da sin til dem at Kongen blev saa bangt da de kom til
Dronnem, at han gik ind i Mødet lob ind af Mødet: Og det
var der sige for sin gik dem i Mødet. De forklarer
videre, at i Slesvig var en Trapp som gik fra Dronningens
retirade. Genuk til Struensees Døngang, somat funde
Majestæt ofte borte sig. Dronningem er nu Nat
paa Friderichsberg nygt sige kom fra Struensees
Døngang igennem Dronningens Genuk, hvor Madame
Peterson og Madame Schouberg var. Struense jar og
om Døngang paa Friderichsberg, naar han jar vorst udfled,
samt en Trapp paa sig og gaad op ad Trappen til Dron-
ningens Cabinet. 18^{de} Bidet p: 79, og 19 Bidet p: 86,
20 Bidet p: 91, 93. Naar Struense om Natten jar vorst for
Dronningem til Skolten 12^{de}, og kom ind i Døngang for
at lade Dronningem af, jar de funde funde udfled liggende
i Døngang, inden Døngang, og Døngang i Døngang omkring
paa Gølstien: Og forklarer de tillige, at Struense er
gaard ind, i det de var kom ind. Fundetid, naar
fundet Majestæt jar vorst med Struense allom, saa
sin Døngang eschaferet ind, saa at fundet borte ind,
samt sig ind at fra paa fundet. 2^{de} Bidet pag: 97,
17^{de} Bidet p: 77, forklarer Gøng Struense i all den Tid
nemlig fra Tomron 1770, beständig og jævnlig er kom ind til
Dronningem paa uferdige Tid i sin Trapp med fundet
Døngang, samt jævnlig for fundet paa Døngang, Døngang for

og Toffra med Gænde alle Morgener, ofte paa Tungen; vordt for
 Gænde til om Natten Blod: 12 a 1; under de æftturs ingen Masque,
 væder eller Ball nar, og disse æftturs fædige gaard jronlig
 og til Gænde Dora, rammer ad de lœnligge Trapper, gaard ucaumel,
 det ind i Gænde Cabinet jronlig, og bryalid rammerfolken iuod
 Pedvæn at Goldt sig fra de Dorene ind i det Ironingens, vide
 2^{de} Vidur p: 22 — 5^{te} Vidur p: 28, 30 — 6^{te} Vidur p: 31, 32, —
 12^{te} Vidur fra 6 tie 17, p: 58, 62, — 13^{de} Vidur p: 66, 68 —
 18^{de} Vidur p: 79 — 19^{de} Vidur p: 89. — 20 Vidur p: 93, 94.

Disse Facta tilstaur Struense, dog med en Klage indlyd
 mig af, at ginn Ironing Medicamenter: dette allom indta
 gen, at han vi jar vordt længe for Ironing om Natten; dog
 iagtlænge jaru somme Gulindels af 25 Febr: som for jar er
 ansønt. Gænde Majte Paulala med Gænde rammer
 "soll, sjubro at viise, at Gænde Gænde solt sig mæder for
 en Dænde, med for Gænde jaru Kongen. Paulala

spurgte Gænde Majte myang sine Rammerfæder: Om de
 Gænde Corlibuls eller Sentiments for nogen; Ji naar man
 skadent Gænde, maatte man solt skadan for, om det var
 til Trils eller Gænde, ja om ind med var til Gulvænde!

Ja Objection af Rammerfæder: om skadan forson blev
 ætton. Svarede Gænde: skadent faldt blev Gænde mæder Gæ
 eller tog Eimst af sig selv. — Gænde roste tillige Rammerfæde,
 fæderne Eijlde at de lœnligge Gænde sig med jaru de vills:
 at naar Gænde myang blev fuld vills Gænde gæfte sig med en
 Privat forson som Gænde ælfta, om Gænde med skille Corlæde
 Gænde og Liyer. Vid dæm lœnliggad viise Gænde Vidværen
 at Grauats "kore som Gænde altid bar paa sit Brjst, sic.
 Gænde: der var Sentiments dæved, og Gænde Gænde faund det
 af en mygt god Dæve; Og de Vidvænt skæde: det maatte
 vel vore Kongen! Svarede Gænde med en spæst Mæde: for
 med: Kongen! 2^{de} Vidur og 4^{te} Vidur: Jar med vi

til Gæde Klasse jar skæde jaru solyænde Factum, viden som
 foryæmmede af sig selv, og som at Lofter avlat ind
 Struensees Dugang — At vœnlig: Gænde Majte det
 jar viise sig Gænde "Løgen for sine Rammer" doll,
 Gænde paa Gænde, for Lige dag, i at Dorene jaru der
 var Vidvænt paa bygge Dæve, paa en Tid de Caraden

Trak Op, og hvor Borselid vordte ind til — Til spørgsmålet:
Om de Gæster som Eva eller Christas?

Jeg anfører dette Factum her paa dette Sted, siden det
synes som denne Tract kommer af det nye anførte Sentiments
2, 4, 5, og 6^{de} Bider. Til disse besjættede Sentiments
som synes at være forjættede af Struense, hvor dette, at
Gunders Majorskabs har declareret for 6^{de} Bider, at Gunde
vel vordt to godt Solk sigde om Gunde, men Gunde sig vi
derfor: Svarer som at der var intet i, at en Rom var
sin Mand i hvor, naar Gunde var yf. og Gunde var Trøngem til
Gunde. Trøngem her og som 10^{de} Bider declareret: at
omend phisiskt Gunde vordt to godt Solk sigde om Gunde, bader,
da Gunde sig dog ikke.

Som at facillitere den uheldelige Comerce, for Struense
paa en Tid, da det var hans Charge i indkommet, ladet sig
give Gunde "Nogle til Plottet, hvilket han selv tilstaaer;
I sinne Gunders og Trøngems Torr" Gunde her paa Chri-
stiansborg, Friedrichsberg og Birts'holm, skuldes opstede,
at man kan gaa fra Gunders Cabinet til Struenses ind at
blive Observeret; Liga her og in specie Trøngems Torr"
"Gunde paa Christiansborg, er i Efteraar 1771, flyttet som
i virke "Gunde, hvor man fra Struenses Trapp, kunde
gaa ad en forloren Trapp, til bemandt Cabinet; Og
forstuvet det at Menes, at efterat dette Torr kammer, til
lige med 2^{de} anden Gunde, var i dattet 1770, indtrædt
til Gunders Majorskabs Trøng, efter Gunders egen Befaling, og
en Gunders Gunde og Trapp i indkom Struenses Borselid
og disse Cabinetter, som bestandig forhen har vordt ubrygte
og tillidte, efter Trøngems Befaling aabnet, og ind
sinne Gunde bændt sig fra til: 3 om Eftermiddagen til
til: 8 om Morgenen, naar at Begjæret i den Tid kunde
for til Emporet.

Det var i et af disse Cabinets over virke, Gunde, som
Gunders Majorskabs har indkomme sig og to for om Morgenen
ind Struense, og efter Comissariernes Besigtelse i sig,
som af denne indkomme, og at Sopherne i Gunders Majorskabs
Trøngems Cabinet var Gunders indsig, ind til Gunders
skuldes som tilforer sigt om om Gunde, sinne Trøngems

af Jællten var sagt de og nogle Gangs i sin kort Tid var Over,
 Truelse: Lige som og Fortællingen og Servietterne i sin Tid var
 Givende lige som de forhen var bestaaende at gøre varat i Wien
 Aarsen 1770, i anledning af Kongen. Jællten forsvor at
 Struensens gave fundet i sinne Gæstes Komma for Lovden
 af Træmmerdyg pliden, Klodrige, fælder af Blod og Urten,
 Jæll, som bluss lussarvde Træmmerdyg Træm-folk.

De besjænderlige Gæstes sine Gæster Majje det for forrest
 Struensens, og igjennem af sine bestemt og Modtaget, som vi
 vare inden Løbe af sin Tring Birkebjerg som Dronning,
 og som for belindt. Gæster Majje det for modtaget,
 af Gæsterne i sin røde brøagde Trømpbaand, som altid
 skulle bindes paa Gæster, hvad natne sin Gæster dem udi
 eller vi; sigende: det var Sentiments Trømpbaand;
 Gæsterne Gæster Træmmerdyg for giordt for Klaring: disse
 Trømpbaand vil staar Gæsterne, at Dronning for faaet
 af Gæster: at Gæster for kiøbt dem i Gæster; Og da Dronning
 som dem for Gæster, beholdt sin dem fordi de vare Vel,
 ligtsom, mæltende villige at Gæster for dem for faaet Gæster,
 ligg. Begjæret for Gæster Majje det baaret et grovt Etui,
 hvorefter var Struensens Portrait malet med Træll, Jællten
 sin altid var meget Omsiggelig for at Gæsterne, at ingen
 skulle faa det at se. Sin sin i Dronning Gæster giordt

Carole paa Hertskolen, lod sin sig strax give samme
 Portrait og betragtede det. Hvad deromfor til Cronborg
 den 17 Januarii, tog Gæster Majje det samme med sig;
 Og da sin var kommen til Cronborg, baare sin det om
 sit bare Eis, Jællten Madame Schönberg Gæster Gæster.

De gæster sin det om Natten under sin Gæster Gæster,
 af Træll, nogen skal tage det fra Gæster. Blandt disse
 Gæster Gæster Majje det for modtaget, Gæster Gæster,
 dærlig det Gæster, Gæster med Gæster som Gæster Majje det
 bar Løbe og plidte det paa sit Træll: hvorefter ofte
 kjæde det, sigende: sin Gæster det af mig god Dem, og at
 der var Sentiments ved det; med plidte Struensens udyt
 for at gøre Gæster dette Gæster Gæster.

Blandt Struensens Gæster var Gæster følgende Gæster:

Den gamle siges Dronningens forlovede Gæst:

1. Et Kæde smykke af Guld med Dronningens Portræt forberget.
2. En Naal med en stor Brillant.
3. En Ring med en Antiqué.
4. En stor Brillant ring.
5. En Ring med en blå Saphir.
6. En blå Ring med stor Emaillet Gierde, som Struense tilstaae Dronningens sørgelige forlovede gavt hende da hun kaldte om Kongen; hvilket Dronningens forlovede i et Brev til hende, som hun skrev med sig fra England.

Udpejlige andre Data taler om den givende Calimudals
 Dronning. Der bekræfter os om en blå Plud paa
 Dronningens Brev, som hun havde omgiggelig skrevet, at
 Kongen er ude af sig selv. Spørgte alle Gæster
 Kammerfrøuen, hvoraf de mente den var. Da
 Kammerfrøuen sagde: den var det som den var Dronning!
 Givende Dronningens Lov og Tugt. Reflexionerne for
 os alle faldt os ind i Dronningens: Modestie og Dronning,
 og Calimudals, sparer mig for at anføre mere.
 Rigalderne gav Dronningens megen Overt i den nye Tid,
 under Brevet, som Struense daglig kom og smilte; Og
 ville Dronningens se lillade, at nogen af Gæsterne havde
 Kammerfrøuen eller nogen anden var uoversøet: Og da Kam-
 merfrøuen kaldte dem, blev hun utaalig og sagde
 siden til dem, at Kammerfrøuen trakterede dem som at
 være der i Lunde over den nye Doctor. En
 overvunden Fortrolighed sigte det at være, at Struense
 var Overvunden i Dronningens paa Hertzholms, da Dronningens
 og den givende Kæde, da dog hans Charge er kaldt sammen
 der, og siden som dag spiser med Gæster og skal for
 med Gæster paa Dronningens. Og siden Dronningens,
 ved den Lillade at Matrosens var paa Hertzholms,
 eller og da Dronningens blev givet til hende: Thi Dronningens
 og er vi positive i Gæsterne tilfælde det var i Gæsterne Dron-
 ningens i Dronningens at være borte med Struense; og i den

andelning befalder sit Gøide Tøi at sættes ind til Gøide
om Natten: Og efterat Gøide var udfølet og i stor Confusi-
on, indom Gøide tøj gaard i Døge, (tod Gøide og igjennem) og
sættede sine Jæveler i sin Jævels Casse, da den og ind
Halden var giort Ordre at gøide Gøide parat.

Somend Dronningem den 17 Januarii, tiltrædte sin An-
se til Cronborg, var det for, to Gøide sagde, da Gøide
Kammerjensfru Arnsbach fandt uddet Gøide: at Gøide
Breventlau med nogle Officiere var der! Gøide er
Gøide? Gøide er Gøide? Døge løb uddet Gøide, / / /
men Dronningem ind Gøide bær Gøide / / / og ad den
forlorne Frappa til Frienses Porsen for at søge
Gøide, men da Gøide allerede fandt Gøide Kammerjens-
fru og var arresteret, sagde Gøide til Wagtme, at de
skulle skaffe Gøide Gøide under dens Løse forta,
i bær.

Saa Cronborg Gøide Gøide Majorsstat med en bær,
der sig, for Gøide / / / megen om Natten spærgt,
Kammerjensfru Arnsbach: Gøide Gøide var? Og da Gøide
svarede: Gøide er i Castellet: sagde Dronningem: Mon
Gøide er i Kælder, og saar Gøide der noget at spise, Mon
Gøide er at jeg er paa Cronborg? Qualitet er Gøide
Majorsstats Gøidekommis med en chargeret med en
døndre Gøide af den Gøide.

Dette var de Tilstande og Løse, som dette
af sit Plag Unique Døgemaal grunder sig paa. Jeg
saa i dette mit Jødelø kadet mig ude med at bær
og udfør allerede Dronningem, Gøide Frienses og Wied,
men den Ord, for si med mine egne Reflectioner at
foruor den Illustre for den som jeg efter den mig
giver Consulation skal skrive ind; Jeg vil bær
mig den Løse, at Gøide Gøide skrevet efter den mig
tillyde Ordre, indom at Gøide bær for ude og dyde
Respect jeg er Gøide Majorsstat skjedig; Og da

Vidvarer, hvis endelige Udseende jeg har bekræftet mig paa,
 i det Gendoms Gængste Korrespondance, i kraft af
 den allerindvendingste Respekt jeg en Gendoms Majestæt
 sig naar var Gensidig Dronningens Mand og Sønne stjerdy,
 Gidde det dog efter Lovens Mand i almindelighed ^{er} ~~naar~~ ^{er} ~~naar~~
 saa venter jeg at Gendoms Majestæt Advokat G. Uldahl
 girer en forklaring fra sig for i Commissionen, at han i den
 en Post er forrest uogst at den paa Vidvarers Trosvær,
 sigst. Og da saavel Gendoms Majestæt nye Til,
 saavel som Gensidig Dronningens Bekendelse i alle
 saavel som sigst ved Vidvarers indsigende, saa er
 der ingen tvivl om at den ender, med at Bekendelsen
 er sandfærdig — Den saavel som jeg paa Gensidig Majestæt
 Kongens Bogen, og sætter i rette, at Gendoms Majestæt
 Dronning Carolina Mathilda vorder efter Lovens
 3 Bogs 16 Cap: 15 Art: Dømt at have sit Olykkestab
 forbrudt, og saavel opfordret at vore, saa det
 ikke Gendoms Gensidig Majestæt Kongen at indlade
 sig i noget Olykkestab.

Kiøbenhavn den 24^{de} Martii
 1772.

J. Bang

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

1771